

12930.

DE

26.

SUCCESSIO-

NE FEUDALI

Disputatio,

Quam

D. O. M. A.

In Celeberrima Academia Wittebergensi

SUB PRÆSIDIO

Viri Clarissimi & Consultissimi

HELFRICI-ULRICI HUNNII J. U. DOCTO-

ris, & designati in inelyta Academia Gief-
lenfi Professoris publ. & Ordinar.

*Exercitii publici gratiã ventilandam
proponit*

BERNHARDUS REINECCIUS

SCHERMBECCENSIS.

In Auditorio ICtorum A. D. XI. Februar. horis matutinis.

VVITTEBERGÆ,

Ex Officina Typographica VVolfgangi Meisneri.

ANNOM. DC. XIV.

1614

3

10

Patribus Patriæ,

*Reverendis. Nobilib. maximè-Strenuis & Ma-
gnificentis. Viris-Dominis,*

MATTHIÆ AB OP-
PEN, DECANO ET PORTANA-
rio in Cathedrali, & ad D. Bonifa-
cium Præposito.

JOACHIM-JOHAN-
GEORG à SCHULENBURG,
Senioriac Cellerario.

Reliquisque

*Omnibus Ecclesiæ Cathedralis Halberstadensis Dom. Canonicis,
Dominis meis clementibus & perbenignis*

Hanc

De Successione in feudum Disputationem,

*Ut pro beneficiis in me collatis plurimis d:bitas agerem gratias. studiorum qual-
quale exhiberem specimen, eaq; ipsis porro commendarem, & Regimen denique
SEDIS (quam vocant) VACANTIÆ feliciter inchoatum & consti-
tutum gratularer*

Ex solempni Votorum formula L. M. Q. donavi
dedicavi Resp.

De successione Feudali

Disputatio.

THESIS. I.

Si jure civili duo sint successione generis, ex Testamento et ab Intestato *pr. Institut. de hered. qua ab intest. defer. junct. leg. 1. ff. de suis & legitim. leg. 17. C. de collat.* Iure tamen feudali non nisi ab intestato succeditur: Nec enim, (dicente Feudista) *ordinatio ulla defuncti in Feudo valere aut manere debet tit. 8. pr. lib. 1. Feud.*

II, Quod ratione optimâ æquissimâq; receptum esse videtur: siquidem de illis demum cuiq; testandi licentia conceditur, quæ ad heredem non aliunde, quàm ab ipso testatore perveniunt, *leg. si arrogator. 22. ff. de adopt. l. quia perinde. 42. & leg. si patroni 55. ff. ad S. C. Trebell. leg. sed etsi 6. §. 1. ff. de legat. 3. leg. 14. ff. ad Leg. Falcid.* At Feudum non ab ipso testatore, ultimoq; de functo, sed à primo acquirente ad heredes & successores devolvitur, *tit. 17. libr. 2. Feud.*

III, Accedit insuper quod omnis alienatio Feudi Imp. Lotharii & Friderici Constit. sit interdicta *tit. 52. & tit. 55. F. 2.* Species autem alienationis sit quoq; dispositio Testamentaria, *leg. si quis prioris. §. certum. C. de secund. nupt. leg. Codicillis. §. matre. leg. peto. §. fratre. ff. de legat. 2.*

IV, Quod deniq; testatoris illa ordinatio ac dispositio merito improbetur, quæ in tertii alicuius jus cedit præjudicium, & cum injuria alterius conjuncta est *leg. 11. l. 206 de R. I.* Ordinatio autem testamentaria super feudo tendat in præjudicium Senioris & proximorum agnatorum, ut quorum jus, quod in feudo sibi quæsitum habent, notabiliter imminuat: Quapropter usibus feudorum ordinatio defuncti in feudo rectissimè prohibita videtur.

A 2

V, Unde

V. Vnde etiam nec dispositione generali tam inter vivos quam in ultima voluntate facta feudum comprehenditur, nec filius fideicommissio universalis gravatus ad feudi (nisi hereditarium sit) in quod patri successit, restitutionem tenetur *argum. d. tit. 8. lib. 1. F.*

VI. Et hæc regula nostra usque adeo vera est, ut quamvis Princeps ordinationem defuncti confirmarit, & ratam validamq; esse jusserit: nihilo tamen magis in præjudicium Vasalli & proximorum Agnatorum subsistat: Cum nec summus princeps ex plenitudine potestatis suæ jus alteri quæsitum sine culpa ejus auferre aut imminuere valeat, *leg. 3. C. de rescind. vendit. leg. 5. ff. de natalib. restitut. tit. 7. & 13. libr. 1. Feud.* Nisi Reipub. postulet salus, justumq; Domino rei ablatæ refundatur pretium *l. 13. §. 1. ff. comm. præd. l. 2. C. pro quib. caus. serv. pro præm.*

VII. Et quamvis alias Ecclesiæ ac piarum Causarum summus sit favor, ut cujus intuitu plurima maximaq; privilegia illis fuerunt indulta *l. 13. & 19. C. de SS. Eccles.* Non tamen Vasallo permittitur quicquam ad animæ salutem, ad pias causas, vel ad usum Ecclesiæ de Feudo relinquere. *t. 9. §. donare 2. F.* Cujus rationem hanc elegantem reddit Feudista: Quod Ecclesiâ, quæ sit cultrix & auctrix justiciæ, non patiatur contra justiciam aliquid fieri in se vel in alterum. *tit. 13. libr. 1. Feud.*

VIII. Non quidem desunt, qui de æquitate Canonicâ aliud dicendum existiment: Veruntamen, præterquam quod hi nullo certo nitantur fundamento, refragatur etiam ipsis haud obscure jus ipsum Canonicum, quod donationem et legatum Ecclesiæ in præjudicium filiorum relictum non subsistere, manifestè pronunciat *in cap. Filius noster. 5. Ext. de testam. cap. ult. caus. 17. q. 4.*

IX. Quid verò si Dominus feudi in ordinationem consentiat, eamq; fieri vel ab initio permittat, vel factam approbet, ratamq; habeat? adhuc idem dicendum videtur: Cum enim Dominus feudi ipsemet agnatis, quibus in feudo jus aliquod per concedentem & primum acquirentem est acquisitum, nullatenus suo facto præjudicare, aut jus ipsis acquisitum, auferre vel imminuere valeat, *aug. tit. 7. & 13. libr. 2. Feud.* Non poterit etiam Vasallo, ipsis præjudi-

judicare volenti consentire

X. Quod si tamen & ipsi agnati consentiant, talemq; Vasalli ordinationem admittant, communis est omnium prope FF. opinio, ordinationem subsistere oportere: siquidem cessante ratione prohibitionis, cesset ipsa prohibitio.

XI. Nec interest, agnati dominusq; feudi consenserint *expresse*, an *tacite*: ut cum Vasallus presentibus & tacentibus Domino feudi & Agnatis suis, de feudo quid in ultima voluntate disponit: Hic enim Senior & agnati in dispositionem illam consensisse intelliguntur: cum regulare sit, ut praesens actui & tacens, quem contradicendo impedire poterat, eum approbare intelligatur *l. 26. §. pen. ff. de pignor.*

XII. Quanquam æquum & humanum ipsiq; rationi juris consentaneum videatur, Consensum hunc Agnatorum ipsis solum agnatis nocere, filiis verò illorum tam natis quam nascituris non praedjudicare: quantumvis ipsi heredes sint parentum suorum. *arg. tit. 17. & 23. in fin. libr. 2. Feud.*

XIII. Prædicta porrò regula non solum tunc obtinet, quando inter *extraneos* Vasallus de feudo disponit: Verum etiam cum inter eos ipsos, ad quos feudum ratione investituræ vel successionis pertinet. Id quod tunc indubitatè procedit, quando aliter disponit Vasallus, quàm alioquin illi successuri erant. Non solum, quod omnis in genere ordinatio defuncti in feudo reprobetur *d. tit. 8.* sed etiam quod ipsis agnatis hac ratione praedjudicetur, ac jus illis quaesitum intervertatur, aut saltèminimè imminuatur. Quod tamen fieri non oportere jam supra est dictum.

XIV. Hinc cum jure feudorum omnes filii *equaliter* succedant in feudum *tit. 8. libr. 1. F.* non potest Pater Vasallus Testamento cavere, ut inæqualiter succedant: Multò verò minus in regnum ipsi erit feudum uni cæteris exclusis prælegare: aut citra ad sensum & voluntatem reliquorum uni ex illis Feudum adsignare; Quamquam quoad hoc postremum dissentiat Fr. Hotomannus *in d. tit. 8.*

XV. Quid verò si saluo & non mutato successionis jure eos ipsos instituat heredes, qui alias successuri erant? Valere hanc dis-

positionem pleriq; existimant, ut quæ nemini omnino præjudicet, nec tertii jus lædat vel gravet. Cæterum ejusmodi ordinationem planè inutilem & supervacuum esse asserere nil dubitamus.

XVI. Et quamvis Schraderus ad hoc utilem eam existimet, ut in Testamento instituti possint petere se mitti in possessionem bonorum feudaliū ex *leg. fin. C. de Edict. Div. Hadr. tollend.* Tamen beneficium illius *l. fin.* nequaquam illis competere, verissimum est, & satis superq; arguit ea ipsa *L. finalis.*

XVII. In novo feudo multi sunt, qui consentiente Domino feudi, ordinationem Vasalli in præjudicium liberorum procedere opinantur: Qui tamen & ipsi in varias rursus & discrepantes distrahuntur sententias. Horum variis distinctionibus missis, ejusmodi ordinationem sine liberorum consensu indistinctè irritam esse putamus per textum in *d. tit. 8. §. 1. lib. 1. Feud.*

XVIII. Id quod etiam de Feudo *Franco* nobis dicendum videtur: Hoc enim feudum, etsi quoad hoc à recta feudorum natura degeneret, quod à servitiis liberum sit: In cæteris tamen omnibus naturam feudi retinere intelligitur, *titul. 47. in verb.* licet propriam feudi naturam non habeat, jure tamen feudi censetur. 2. F.

XIX. De feudo tamen *hereditario*, hoc est, ex feudo, in quo jure hereditario juxta Dispositionem juris civilis succeditur, dispositionem defuncti etiam sine consensu Domini tunc valere, cum illis relinquatur feudum, ad quos aliàs perventurum esset, certi & indubitati juris est; idemque nos quoque adserendum putamus, quando extraneo illud relinquatur. Non obstantibus illis, quæ in contrarium adducit Schraderus in *tractat. feud. part. 7. cap. 2. num. 45.*

XX. Pari modo procedit Ordinatio defuncti in feudo, quod vel expressè ita ab initio datum est, ut super illo disponere possit Vasallus: Vel tacitè, quando nempe in investitura feudi dictum est, feudum concessum esse Vasallo, & cui ipse hoc dederit: Hoc quippe casu permissum intelligitur Vasallo etiam absq; consensu Domini de feudo pro lubitu disponere. *tit. 48. 2. Feud.* De

XXI. De fructibus feudalibus similiter Vasallo potestas competit in testamento disponendi; sub hac tamen distinctiōne, ut de fructibus tempore mortis jam perceptis tanquam de rebus suis propriis & allodialibus liberè disponere queat. *argum. leg. 1. in princ. ff. ad Leg. Falcid. leg. in rem mandata. C. mandati.* Itemque de fructibus anni postremi, in quo moritur Vasallus, nondum perceptis; sed juxta dispositionem *capit. 1. §. penult. m. hic fuit lex*, percipiendis facultatem habeat pro lubitu & arbitrio suo statuendi & ordinandi, eosque cui voluerit relinquendi. De fructibus verò percipiendis futurorum annorum, si feudum sit ex pacto & providentia, nil omnino disponere possit. *arg. d. tit. 8. libr. 1. F.*

XXII. Super pecunia item ex feudo, consensu Domini, & quorum interest, vendito, redacta Vasallum per ultimam voluntatem disponere posse, dubium non est: cum pecunia illa in locum feudi venditi non succedat, nec feudalis efficiatur, sed rebus allodialibus annumeretur, prout verior habet FF. opinio. *argum. l. 2. C. in quib. caus. pign. l. qui vas. 49. §. fin. ff. de furt.*

XXIII. Cæterum exceptis hisce vera manet superior regula, quod de feudo nulla valeat defuncti ordinatio. *d. tit. 8.* Quæ tamen necessariò ita intelligenda est, quod dispositio de feudo non valeat, ratione ipsius feudi, sic ut feudum ipsum ex dispositione ista defuncti præstari non debeat: Valeat autem & sustineatur ratione æstimationis feudi: ita ut ei, cui feudum relictum est, æstimatio præstari debeat. *arg. §. non solum 4. l. de legat. l. 114. §. 5. ff. de legat. 1.*

XXIV. Regulariter itaque & ordinariè in feudum ab intestato solum succeditur: Hujus autem successionis licet jure civili tres sint gradus & ordines: 1. *Descendentium.* 2. *Ascendentium,* & 3. *Collateralium.* Vñbus tamen feudorum *Ascendentium nulla est successio.* *tit. 50. libr. 2. Feud.*

XXV. Quod hanc rationem habere videtur, quod Vasallus accipere soleat feudum pro se & liberis sive posteris suis, *titulo 23. in fin. libr. 2. Feud.* Filiorum autem & posterorum appellatione
Ascen-

Ascendentes non veniant: Cui accedit & hoc, quod cum antiquissimo tempore in feudis nulla esset successio, *tit. 1. libr. 1. Feud.* rarius autem contingeret, filios ante parentes decedere: idcirco successione in feudis post admisa, feudum quoad Ascendentes pristinum statum omnis successione expertem retinuerit.

XXVI. Quod si tamen in investitura primaque concessione ac constitutione feudi expresse fuerit dictum, ut & ascendentes in feudum succedant: aut feudum sit hereditarium, in quo secundum modum & ordinem juris Civilis succedatur: vel statutum aut consuetudo Ascendentes quoque ad feudi successione vocet, dubium non est, quin hisce casibus Ascendentes in feudum Descendentibus succedant. Vide *S. braderam part. 7. c. 6.*

XXVII. Iisdem vero casibus, quibus Ascendentes admittuntur, si Vasallus defunctus & fratres reliquerit, placet nonnullis, patrem removeri, & a successione feudi excludi: Veruntamen contrarii opinio, quod nempe Ascendentes cum defuncti fratribus simul succedant, verisimilior nobis videretur: Quæstio enim hæc in jure feudali nusquam decisa ex jure communi est decidenda, juxta præceptum Feudistæ in *tit. 1. libr. 2. F.* iure autem civili cum fratribus defuncti concurrere ascendentes, nemo est qui dubitet, *Novell. 118. c. 2.*

XXVIII. Et hæc quidem quæ de Ascendentium successione hæctenus sunt dicta, facile admittunt de novo Feudo: De Veteri vero sive antiquo feudo multi contrarium statuunt, inque illud feudum patrem regulariter succedere adserunt. Quorum tamen opinio nequaquam admittenda videretur: Non solum propterea, quod generale sit Feudistæ axioma: Ascendentes non succedere in feudum, *tit. 50. libr. 2. Feud.* Sed etiam, quod feudum paternum, sive antiquum illud sit, quod a parentibus defunctis ad filios jure successione devolvitur, *tit. 11. & d. tit. 50. libr. 2. Feud.*

XXIX. Quanquam interim non inficiemur in hoc quoque feudum certis quibusdam casibus patrem succedere. Quibus tamen illum nequaquam annumerandum existimamus, quo filio feudum aliquod jure feudi antiqui datum est: Etiam si enim in hujusmodi feudum

7
feudum succedant agnati ; ex eo tamen non rectè inferitur , etiam Patrem admittendum esse , prout colligit Henric. Boter. de Succes. feud. c. 4. q. 2.

XXX. Exclufis igitur Ascendentibus, soli Descendentes et collaterales succedunt : sed nec illi omnes. Sunt enim, qui iustis de caufis à feudi fucceffione removeantur : Quocirca diftinctè utrumq; tractabimus, & quinam succedant, quiq; à feudi fucceffione excludantur, feperatim dicemus, initium faciendo à Descendentibus.

DE SVCCESIONE DESCENDENTIUM.

XXXI. In fucceffione feudali perinde, ut in civili et allodiali primus gradus & ordo est Descendentium five liberorum : Non quidem eà ratione, qua Iuftinianus liberis in fucceffione primum locum tribuit, quia nempe vivo patre quodammodò ficut Domini : sed potius propterea, quod omne feudum fuà naturà fic datum intelligatur, ut ad accipientis heredes fpectet tit. 23. in fin. 2. Feud.

XXXII. Succedunt autem Descendentes in feudum in infinitum tit. 1. §. 4. libr. 1. Feud. obfervatà tamen graduum prærogativâ, tit. 8. pr. 2. Feud. Adeò ut licet feudum quis acqvisierit pro fe & filiis fuis : Nihilo tamen minus ad nepotes cæterosq; Descendentes pertineat : Tum, quod & aliàs filiorum appellatione nepotes cæterique descendentes fignificantur, l. 220. ff. de V. S. Tum etiam, quia in materiâ feudali filiorum nomine omnes ex primo feudum acquirente Descendentes designantur, arg. tit. 13. verf. Et fi cl. entulus. 1. Feud.

XXXIII. Interim tamen gradus prærogativa perpetuò fpectatur, tit. 8. lib. 2. Feud. Sic ut gradus proximior remotiorem excludat, præterquam fi hic iure repræfentationis fuccedat, tit. 8. pr. F. 2. Omnes tamen ejuſdem gradus fimul fuccedunt & quidem æqualiter, d. tit. 8. nec ratio ulla primogenituræ habetur : niſi confuetudine, ftatuto vel pacto investituræ contrarium fuerit cautum, Subrad. part. 7. c. 5. n. 15.

B

Hoc

XXXIV. Hoc verò casu, quo *Primogenitus* cæteris præfer-
tur, si contingat vasallum duos relinquere filios, quorum unus
ante feudum acquisitum à Patre: Alter verò postea sit natus, qua-
ratur, uter ex illis alteri præferri debeat? Et verius est illum, qui
ante feudum acquisitum natus fuit, postea nato anteferri: Sicut
etiam nato ex primogenito nepos, filio secundo nato in successio-
ne avi præfertur. Vide *Hottoman. ib. q. 2. 3. & 4.*

XXXV. Nihil porro late est, descendentes in potestate
defuncti extiterint; an verò ab eo emancipati potestate illius exie-
rint: Tum quod filij ac descendentes in genere ad feudi successi-
onem vocentur *tit. 1. & 8. lib. 1. F. t. II. lib. 2. F.* nec emancipati in ju-
re usquam excepti reperiantur; tum etiam quod jure novissimo
civilis emancipati pariter cum suis succedant *Nov. 118. c. 1.*

XXXVI. Nec refert quicquam, liberi in testamento Pa-
tris instituti sint; an *exhereditatio* & *exhereditati* sint justè, an injustè:
Quoniam cum ordinatio & dispositio defuncti in feudo nil valeat
tit. 8. lib. 1. Feud. Nec dispositione generali feudum comprehensum
intelligatur, uti dictum est supra *thesi 5.* consequens est, *exhere-*
dationem Patris tanquam dispositionem testamentariam ad feu-
dum non potrigi.

XXXVII. Atq; hoc quidem de injusta & iniqua *Exhere-*
datione facile largiuntur omnes: Hæc enim cum filium ne qui-
dem ab allodialibus bonis, de quibus patri testari licet, excludat
Nov. 115. c. 3. multò minus à successione feudi eundem removebit
tit. 8. 1. Feud.

XXXVIII. Solùm de *exheredatione justâ* inter juris Feuda-
lis *Interpp.* disceptatio est, an per illam à feudo quoq; filius ex-
cludatur? Et quanquam pro affirmativa non desint speciosa ar-
gumenta, quibus defendatur; negativam tamen, ut pote firmiori-
bus argumentis munitam, amplecti nil dubitamus.

XXXIX. Si enim filius à Patre à feudo *exhereditari*
nequit *tit. 8. lib. 1. Feud.* non etiam *exhereditatio* trahetur ad bo-
na feudalia: maxime cum illis solùm bonis, quis per *exhereditatio-*
nem privari possit, quæ jure hereditario deferuntur; quia *exhere-*
datio

7
datio nihil aliud est, quam hereditatis privatio, seu ab hereditate exclusio: Feudum autem filio non debetur jure hereditario *arg. tit. 17. lib. 2. Feud.* Quia propter etiam filius quantumvis justè exheredatus in feudum nihilominus succedet.

XL. Quod non solum de feudo *antiquo* sed de novo etiam exaudiri volumus: tum quod textus feudalis ordinationem defuncti in feudo reprobans sit generalis, & non minus ad feudum novum, quam ad antiquum spectet. *tit. 8. pr. lib. 1. Feud.* Tum etiam quod feudum novum per primam investituram acquisitum sit non modò patri sed & filius ipsius *tit. 14. 1. Feud. tit. 23. lib. 2. Feud.* Et ideo Exhereditatio patris non possit feudum filius acquisitum auferre *l. si pater 9. ff. de liber. caus.*

XLI. Plane de feudo *merè hereditario*, sicut filius expressè exheredari potest; ita quoq; ab eo feudo exclusus censetur, cum a Patre esse exheredatus: idq; dubium vix habet ullum.

XLII. Nihil præterea interest, filius *adierit* hereditatem; an vero ea se *abstinuerit*: ita ut & abstiniens feudum nihilominus retineat: Idq; manifesta ratione juris: Filius enim repudiando hereditatem id amittit solum, quod hereditate continetur, quodq; hereditario jure defertur: At feudum, excepto hereditario, non defertur jure hereditario, nec hereditate continetur, sed ab ea diversissimum est, quod per se manifestum, & probat *d. tit. 17.*

XLIII. Excipiendum tamen hic est feudum *hereditarium*: Siquidem hoc jure hereditario defertur, & pars est hereditatis paternæ, unde repudiata hereditate ipsum quoq; repudiari consequens videtur: Quo etiam spectare videntur textus juris feudalis in *tit. 45. & 51. lib. 2. Feud.*

XLIV. Postremo succedunt in feudum non solum filii vivo adhuc Vasallo ultimo defuncto, jam nati, sed & *posthumi*. Quin etiam concepti post mortem primi feudum acquirunt *arg. l. 1. §. 4. lib. 1. Feud. & tit. 23. in fin. in verb. in perpetuum pertinent, 2. Feud. & tit. 23. in fin. verbis in perpetuum pertinetat lib. 2. Feud.*

XLV. Atq; hi sunt ex descendantibus, qui ad successionē feudi

admittuntur. Repelluntur à successione feudi: Filii vasalli de-
functi adoptivi & ex adoptivis descendentes: Id quod clatis & per-
spicuis verbis testatur Feudum: Adoptivus, inquam, filius in feu-
dum non succedit, tit. 26. §. Adoptivus. 2. Feud. *in sb. 2. lib. 2. in q. 2.*
UT AXLV. Cuius ratio non una dari potest. Primò enim va-
sallo feudi possessori integrum esse agnatis, ad quos deficientibus
liberis sive descendens feudum perventurum esset, præjudica-
re, & jus ipsi in feudo qualiter auferre, aut saltem imminuere.
Deinde & Seniori, ad quem successore deficiente, feudum rever-
titur, posset à Vasallo per adoptionem præjudicari. Quorum ta-
men utrumque & iuri & rationi naturali adversatur, *L. u. de R. Jur.*
lib. 2. tit. 2. §. 1. in sb. 2. lib. 2. in q. 2. Acordit in super quod feuda dari at que deferri so-
leant sanguini sive illis, qui ex sanguine primi acquirantis descen-
dunt, tit. 26. §. *Et si clientis lib. 2. Feud.* Adoptio autem jus sanguinis
non adfert, *l. qui in adoptionem ff. de adopt. in sum. c. 1. §. 1. in q. 2.*
in sb. 2. lib. 2. in q. 2. Postremo non præsumatur Dominus feudum con-
stituens & primus acquirens sensisse aut cogitasse de filiis adoptivis;
sed censentur potius ad personam accipientis feudum & jus dem-
onstrare posterorum respexisse, *l. 23. in fine lib. 2. Feud.*
igol. XLIX. Neque hic distinguendum putamus inter adoptatos
post feudum à patre acquisitum, & adoptatos ante acquisitum
feudum, prout distinguit Somsbecius: cum textus feudalis genera-
liter loquatur, & absque omni distinctione filium adoptivum à
successione feudi removeat, *l. tit. 26. §. adoptivus.* Et rationes
quæ prædictæ, quibus adoptivos à feudo excludi diximus, in
utroque, tam eo, qui ante, quam qui post feudum acquisitum est
natus, peræque obtineant. *in sb. 2. lib. 2. in q. 2.*

L. Quin nec cum Baldo distinguimus inter adoptatum, &
principis auctoritate arrogatum, quasi hic succedat; illè verò non
item. Siquidem imperium & auctoritas principis in domini & va-
sallorum cederet præjudicium, cum tamen princeps nec velit nec
possit suum privato absque culpa ejus auferre, & alteri dare, *l. 1. §. 1.*
7. C. de prec. Imp. offer. & dictum est S. in thes. 6. in sb. 2. lib. 2. in q. 2.

LI. Quod si in prima investitura expressè fuerit dictum ad-
opti-

optivos non minus, quam justis ex nuptiis procreatos admitti de-
bere: Aut vero omnes illi, quorum in praedictum adprati suc-
cessio vergere potest, consenserint, dubium plane nullum est, quin
adoptati succedant, argat. pen. C. de pact. *de. m. sibi sibi i. s. m. m.*
L. i. Excluduntur 2. sa feudi successione liberi NATU-
RALES, hoc est, extra legitimum matrimonium procreati, tit. 26.
Naturales lib. 2. Feud. idque ideo, quod Domino simul & paribus
Curia parum sit futurum honorificum, in suo consortio habere
homines natalibus maculatos.
L. m. l. l. II. Et quamvis postea fuerint legitimati, non tamen ad-
mittuntur, nec soli, nec cum legitimis, d. s. Naturales. Quod in
omnibus & absque omni distinctione atque exceptione dictum ad
universas & singulas species legitimatorum transferendum puta-
vimus. Quapropter nec legitimatos per subsequens matrimonium,
utut alias jure communi ad bonorum allodialium successionem
admittuntur & legitimorum jure gaudeant, in feudis succedere
possunt d. s. Naturales. *de. m. sibi sibi i. s. m. m.*
L. i. Multo vero minus per rescriptum Principis, aut a
Comite Palatino legitimatos ad feudi successionem admittendos
existimamus, & etiam si nominatim & expresse ad hoc fuerint legi-
timati, ut succederent. Non solum quod generalitas d. s. Natu-
rales, obstat, sed etiam quod Princeps jus tam alteri non auferat
sibi, *de. m. sibi sibi i. s. m. m.* quod sane in proposito ac-
cideret, si legitimati isti vel una cum legitimis, qui soli succede-
re debebant, admitterentur, vel deficientibus legitimis descen-
dentibus excluderent agnatos. *de. m. sibi sibi i. s. m. m.* Illa tamen nunc, quod rescripta
Principum adversus leges & constitutiones elicitam nullam ob-
stant. *de. m. sibi sibi i. s. m. m.*
L. vii. Et quamquam nonnulli distinguant inter legitimatos
a vivo auctore patre vasallos ante successionem feudi delatam, & le-
gitimatos Vasallo jam defuncto & post delatam successionem:
Illa hi quidem excludantur: illi vero vel soli vel cum legitimis suc-
cedant: Tamen distinctionem istam non modo refellit generali-
tas, *de. m. sibi sibi i. s. m. m.* Sed etiam refragantur eidem rationes omnes
1390

Supra adductæ, quæ in utroq; distinctionis membro pariter militare videntur.

LVI. Quid verò, si ram filii legitimi, quam agnati, adeoq; omnes feudi successores deficiant, an tunc legitimati per rescriptum principis admittentur? Affirmativam quidem multi tuentur, eò quod hòc casu eiusmodi successione legitimatorum nemini cuiquam præjudicetur, Verumtamen ab illis rectè divortium faciunt alii: quorum opinionem & nos amplecti non dubitamus *arg. d. §. Naturales.*

LVII. Deniq; à successione feudi remouentur Descendentes feminini sexus, *tit. 1. §. 3. tit. 8. §. filie tit. 24. lib. 1. Feud. tit. 36. & tit. 50. lib. 2. Clerici tit. 21. 30. & 36. lib. 2. Imperfecti tit. 6. lib. 1. Feud. & tit. 36. lib. 2.* & qui qualibet alià ratione feudum habere impediuntur. De quibus (quia impedimenta hæc Descendentibus & Collateralibus, omnibusq; feudi successoribus sunt communia) infra loco commodiori dicemus. Nunc videamus.

DE SVCCESIONE Collateralium.

LVIII. Deficientibus descendentibus seu liberis defuncti Vasalli succedunt COLLATERALES, *tit. 11. lib. 2. Feud.* Collaterales, inquam, illi, qui ab eo, qui primò feudum acquisiuit, descendunt, Vasalloq; ultimo defuncto ex transverso conjunguntur *tit. 1. §. 3. lib. 1. Feud. tit. 11. §. his vero deficientibus & tit. 50. v. si enim lib. 2. Feud.* Non etiam qui eam, qui primò feudum acquisiuit, linea transversali attingunt *d. tit. 11. tit. 50. lib. 2. & tit. 1. lib. 1. Feud.* Adeoq; in proposito nostro proximitas refertur ad Vasallum proximè defunctum, non ad primum acquirentem.

LIX. Cuius ratio hæc esse videtur, quod feudum cum primò consti.

7
constituitur, concedatur Vasallo eiusq; heredibus masculis *tit. 22. in fin. 2. Feud.* Sive descendentes *tit. 11. vers. et si clientulus L. Feud.* Illi vero qui a latere conjunguntur primo acquirenti, non sunt heredes ipsius *feudales d. tit. 13.* Nec etiam herorum seu descenduntur nomine veniant: Sicut illi qui Vasallum proxime defunctum agnatione a latere contingunt, primi acquirentis liberi & descendentes sunt.

LX. Atque hæc etiam ratio est, cur agnati in feudum antiquum seu paternum succedant; in novum vero non item, nisi feudum novum concessum fuerit, jure feud antiqui: Quandoque tem huiusmodi feudum universas feudi antiqui qualitates ac proprietates adsumit: omnesq; eius effectus sortitur.

LXI. Hinc nec frater fratri in feudum novum, quod scilicet frater primo acquisivit, succedit *d. tit. 11.* Etiam si propria pecunia communi nomine, Domino feudi sciente, feudum comparavit *tit. 12. lib. 2. Feud.* Quinimò licet communi pecunia comparatum sit feudum, nisi etiam utriusq; nomine, Dominoq; feudi sciente fuerit emptum, fratresq; illi simul habitent, fratrem non succedere fratri certum est. *tit. 20. lib. 1. Feud.*

LXII. Idemq; dicendum est, si feudum communibus duorum fratrum equis & armis sit acquisitum, praterquam si Domino sciente hoc fuerit factum *d. tit. 20.*

LXIII. Quod si tamen pacto investitura nominatim convenerit, ut & frater ad fraterni feudi novi successionem admittatur, dubium non est, quin frater defuncto fratri ex pacto succedat. *tit. 1. §. cum vero tit. 8. §. ult. tit. 20. lib. 1. Feud. tit. 12. §. 18. lib. 2.*

Quid verò, si hoc casu fratrem illum prius decedere contingat: an tunc filius aut nepos eius ex pacto isto fratri acquirenti succedet? Negantium opinio videtur verior.

LXIV. Remotis itaq; collateralibus primi acquirentis soli
Collate-

collaterales sive agnati vasalli proximè defuncti succedunt; non solum ad gradum usque quartum vel septimum, sed in infinitum, tit. 50. pr. tit. 52 §. satis bene. lib. 2. Feud.

LXV. Graduum autem Computationem in successione feudali non juxta Pontificium, sed secundum Cæsareum jus instituendam esse communior est & verior opinio, eamque eleganter probat novissimè Henr. Boet. in tr. de success. feud. c. 5. quest. 19.

LXVI. Quamquam autem in successione feudali, sicut in civili, graduum servetur prærogativa: ita ut qui gradu proximiores sunt vasallo defuncto, remotioribus præferantur: Ius tamen representationis in hac feudali æquè atque in allodiali obtinet. Vnde in feudum antiquum non solum hereditarium; sed etiam ex pacto & providentia fratri defuncto non soli fratres, sed etiam unà cum illis fratris præmorrui filii succedunt ex persona sui Patris: id quod consuetudine totius Germaniæ & textu juris feudalis apertissimo confirmatur in tit. II. §. His verò. lib. 2. Feud.

LXVII. Et si hoc casu non in capita, sed stirpes fiat successio: Cum enim fratris prædefuncti liberi in sui patris locum succedant, ipsiusque personam repræsentent, conveniens est, ut tantundem illi consequantur, quantum ipsorum pater habiturus fuisset, §. cum filius. 6. Instit. de hered. qua ab intest. defer. Aliter atque cum patruces soli patruo suo succedunt: Nam tunc in capita fieri successionem verius est, Nov. 118. cap. 3.

LXIX. Cæterum an fratris prædefuncti liberi unà cum patruo suo jure representationis succedant in feudum ab alio quam patruo relictum? Quæstio est intricatissima & Excellentissimorum Interpp. disceptatione nobilitata. Nos salvo aliorum judicio Negativam tuendam suscipiemus: quam etiam non parum confirmari putamus. Nov. 118. cap. 3.

De successione Foeminarum.

Regu

LXIX. Regulariter à successione feudi excludi feminas dictum est supra; id que innumeris in locis juris nostri feudalis reperitur, ut in tit. 1. §. 3. tit. 8. femina tit. 24. lib. 1. tit. 11. tit. 23. in fine tit. 36. & tit. 50. cum similib. 2. Feud.

LXX. Hujus verò rationes hæ sunt, 1. quod mulier ad servitia militaria, ob quæ ut plurimum dari solent feuda, planè sit inepta. 2. Quod item mulier, ut quæ pudore sexûs virorum cætui se immiscere prohibeatur, Dominum comitari nequeat. 3. Quod ob fragilitatem sexûs bonum Consilium Domino præbere non possit. 4. Quod ob linguæ lubricitatem secreta Domini vix ac ne vix quidem occultare valeat. Quæ rationes omnes conjunctim sumptæ feminam à feudi successione removeri efficiunt.

LXXI. Hinc femina quantumvis armis adsueta & in bello exercitata ad feudum non admittetur, Quoniam etsi ad servitia feudalia præstanda sit apta; reliquæ tamen rationes non minus principales, eam succedere impedient; ut taceamus, quod talis virago rarissimè reperiat, & ideo sub generali legis dispositione adhuc comprehendi intelligatur l. si maior 12. C. de legit. hered.

LXXII. Sicut porro feminæ à successione feudi removen-
tur; ita quoque progenies illarum excluditur tit. 11. lib. 2. Feud. Quamquam enim in his deficient rationes, quæ obtinent in feminis; Quia tamen successiones non fiunt per saltum; sed secundum ordinem juris: ita ut si præcedens gradus successionis capax non sit, nec subsequens admittatur arg. §. placebat Inst. de leg. t. agnat. success. Idcirco juri omnino est consentaneum, ut feminis remotis ipsarum quoque soboles removeatur.

LXXIII. Atque hoc etiam in feudo proprio facillè admittunt FF. Interpp. In pactionato autem seu improprio feudo aliter se se rem habere opinantur.

LXXIV. Vnde etiam in feudo EMPTITIO seu pecunia comparato feminas, & ex illis descendentes succedere putant: cæ in super ratione moti, quod tale feudum in locum pecuniæ, quæ comparatum est, succedat, & allodialibus bonis annumeretur.

LXXV. Idemq; de feudo FRANCO seu à servitiis libero.

C

bero.

bero, quod & ipsum improprium est adferendum arbitrantur: Maxime, quod ratio potissima, quæ alias feminas excludit, ser-
vitorum, inquam, feudali præstatio huiusmodi in feudo de-
ficiat.

LXXVI. Similiter ab exigua quantitate feudo feminas
illarumq; progeniem non excludendas aiunt.

LXXVII. Verumtamen nullum horum omnino a regu-
la generali de non admittendis ad feudum feminis, excipiendum
existimamus: Tamen enim talia feuda in uno aliquo a propria feu-
di natura degenerent: quoad hoc tamen naturam feudi proprii re-
tinent. Nec si una aliqua ex supra adductis rationibus prædictis
in feudis deficit, dispositio propterea juris protenus deficient: Cum
generale sit, ut quotiens dispositionis alicuius plures & æque prin-
cipales sunt rationes, totiens deficiente una dispositio nihilomi-
nis subsistat.

LXXVIII. Quapropter hisce exceptionibus rejectis supe-
riorem regulam generalem esse statuimus: Nulloq; casu ad feudi
successionem feminas aut illarum progeniem admitti censemus,
præterquam si feudum fæmineum, hoc est primitus a femina ac-
quisitum sit, aut hoc pacto datum fuerit, ut ad feminas quoque
transierit. *tit. 1. §. 3. lib. 1. tit. 11. tit. 23. & tit. 50. lib. 2. F.* Extra duos
hosce casus regulæ standum, & feminas omnino removendas
adferimus *arg. l. quæ sit 12. §. idem rest. ondu ff. de instruct. & instrum. legat.*

LXXIX. In fæmineum autem feudum succedunt feminæ et-
iam sine speciali pacto: Tum quod feudum fæmineum constan-
ter in iure feudali opponatur ei feudo, in quod ex pacto succeditur
tit. 1. §. 3. 1. 8. §. filia lib. 1. Feud. tit. 11. tit. 50. lib. 2. F. Tum etiam quod cla-
ris & perspicuis verbis id exprimat Feudista in *tit. 30. 2. Feud. ubi ait:*
Si femina habes feudum decesserit, quia fæmineum est feudum, &
sine pacto speciali deficientibus filiis masculis ad filias pertinebit.

LXXX. Pacto juri feudali, quod feminas excludit, dero-
gari posse dubium non est, eo quod pacta privatorum negotio, cui
apponantur, formam dare soleant *l. 7. §. 5. ff. de pact. modo substanti-
alibus negotii non adferentur l. 72. ff. de contr. empt.*

Quid

LXXXI. Quid autem si pacto una aliqua pluribus ex filiabus ad feudum vocetur: Anne tunc omnes admittentur; an verò una dumtaxat illarum; & si una, quænam? Quæstionis est non perinde expeditæ. Sed res per distinctionem expedienda videtur: ut si quidem una ex filiabus nominatim fuerit vocata; tùm illa sola admittatur, ac præter illam nulla alia: siquidem pactum est stricti juris, & ultra terminos, intra quos loquitur, non extendendum: Nec cum uno aliquo initum ad aliam personam porrigendum *l. 25. §. 1. l. 27. §. pacta ff. de pact.*

LXXXII. Quod si verò ex pluribus filiabus una indeterminate vocata fuerit: tum non omnes simul & pariter: nec illarum primogenita; sed ea dumtaxat, quam Dominus feudi elegerit, sibiq; fidelem esse voluerit succedet, *arg. tit. 12. in fin. lib. 2. Feud. & l. si quis servum 8. §. 3. ff. de legat. 2.*

LXXXIII. Illud minus dubii habere videtur, quod filiabus pacto ad successionem vocatis, intelligantur & neptes vocata: cum appellatione filiorum omnes liberi veniant, dicente Iuliano *in l. 201. de V. S. filiarumq; nomine & neptes comprehendantur, autore Paulo in l. 84. eod.*

LXXXIV. Etsi porro prædictis duobus casibus femina in Feudum succedant. Non tamen aliter id procedit, quam si omnes ex primo acquirente Descendentes masculi defecerint *tit. 6. tit. 8. §. filia lib. 1. Feud. tit. 11. tit. 17. tit. 24. lib. 2. Feud.*

LXXXV. Quod ipsum & tunc obtinere ait Feudista, cum feudum pro filiis & filiabus datum est *d. tit. 6. §. 1. & d. tit. 8. §. filia*. Quandoquidem particula ET hoc loco non copulat, sed ordinem solum quendam successionis designat.

LXXXVI. Idemne verò dicendum sit, cum feudum hoc renore & pacto datum est, ut femina cum masculis succederent: valde est controversum. Sunt enim præstantissimi FF. qui hoc casu feminam simul cum masculo succedere statuunt: Et sunt è contra, qui feminam per masculum excludi adserunt: Quorum in sententiam & nos haud inviti concedimus *arg. d. tit. 6. §. 1. & tit. 8. §. filia lib. 1. Feud. junct. l. 36. §. 2. ff. de legat. 1. l. 40. ff. de Vsu & V. usufr. legat.*

LXXXVII. Quod ipsum quoque tunc concludendum putamus, cum feudum alicui, & eius heredibus quibuscumque est datum: Quia heredis appellatione masculos solum jure feudali significari in dubium est *tit. ii. §. etsi clientulus lib. i. Feud. tit. 18. tit. 24. §. similiter 2. Feud.*

LXXXVIII. Ex eademque ratione si feudum primo acquirenti ejusque heredibus masculis simul & feminis concessum fuerit, feminas per masculos excludi, nec simul cum ipsis succedere statuimus *tit. 17. lib. 2. Feud.*

LXXXIX. Atque haecenus dicta minus dubii habere videntur de masculis ex linea masculina descendantibus. Magis vero dubium est, ane & illi masculi, qui ex feminina linea descendunt, feminas excludant? Circa quam quaestionem & olim maximi nominis Feudistas Gerhardum Nigrum & Obertam de Orto dissensisse testis est *tit. 51. §. similiter 2. Feud.* illo quidem Affirmativam: hoc vero Negativam propugnante. Gerhardi tamen Nigri opinio prevaluit, uti perspicue probat *tit. 17. lib. 2. Feud.*

XC. Ceterum feminam per masculum, uti dictum est, exclusam, ane masculo postmodum e vivis decedente, femina in feudum succedat; an vero semel exclusa in perpetuum maneat exclusa? Quaestionis est difficilissimae & ab Interpp. FF. utramque in partem probabilibus argumentis disputatae: Nos tamen feminam semper exclusam manere statuimus moti textu aperto *tit. 6. §. Quia etiam 1. Feud.*

XCI. Idem statuimus, si masculus, qui feminam excluserat, mox & ipse e vivis decesserit: Non solum ob generalitatem *d. tit. 6. lib. 1. Feud.* Sed etiam quod masculo successore existente, adeoque feminam a feudo exclusam, statim agnatis proximis, si feudum paternum est: aut Domino feudi, si novum, jus illud feudum obtinendi sit quaesitum *tit. 39. lib. 2. Feud.* Quod ipsis invitis auferri non potest *l. n. de R. l.*

XCII. Econtra vero si femina semel fuerit admissa nondum existente masculo, & is postea nascatur, illam non repelli, nec cogi masculo cedere verius est: cum feminae jus realiter jam
tum

tum fuerit acquisitum, quod sine causa ipsi auferri non potest d. l. n.

XCIII. De Hermaphrodito ecquid hoc loco dicendum sit perquiratur. Et quidem Henricus Bocerius illum ut imperfectum à feudi successione simpliciter & indistincte removeret. Alii autem distinguunt; ut si masculinus sexus in eo prævaleat, succedat in feudum; si vero femininus, a successione repellatur. Quæ distinctio communiter recepta & nobis arridet: quamquam & altera illa ratione haud improbabili nitatur.

XCIV. Et si verò ita, ut hætenus prolixè est dictum, fæminæ à feudo regulariter excludantur: In pecuniam tamen ex feudo redactam; in meliorationes item feudales à Vasallo factas; inque fructus feudales ex feudo jam perceptos, aut post mortem Vasalli juxta dispositionem juris feudalis adhuc percipiendos, fæminæ unà cum masculis succedunt: cum illa omnia allodialibus bonis annumeranda veniant in quæ bona sine discrimine sexus hodie ex jure Communi succeditur Nov. 118. c. 1.

XC V. Alimenta quoque & dos, si aliunde constitui nequeunt, ex feudo filia subministrari atque constitui debent: sic enim & surdus & mutus, qui ut fæmina à feudi successione remouentur tit. 36. lib. 2. Feud. ex feudo alimentari debent, si aliunde se exhibere nequeant tit. 6. lib. 1. Feud.

XC VI. Aliud tamen de legitima plerique Interpp. concludunt, eamque ex feudo, nisi hereditarium sit, filia præstandam esse negant: Quam opinionem & nos haud inuicem sequemur, si de ipso corpore feudi, ex quo filia dos constitui nequaquam debet, intelligatur: Secus verò, si de fructibus feudi, aut de pecunia ex feudo ejusque fructibus redacta: Hæc quippe, ut proxime dicebatur, bonis allodialibus accensentur, ex quibus filia legitima indubitatè præstari debet.

XC VII. Idemque de feudo Emptio adserere non dubitamus: Siquidè nec in hoc succedere fæminas sup. in thesi 77. statuimus.

DE SVCCESIONE Clericorum.

C 7

Sequitur

XCVIIX. Sequitur de Clericis, qui & ipsi non minus quam
famula a feudi successione repelluntur *tit. 21. 30. & 36. lib. 2. Feud.* Cu-
jus ratio haud quaquam obscura est: Quod nempe cum servitia feu-
dalia ut plurimum sint secularia ac militaria: Clericus autem ut po-
te miles Christi, non possit esse miles seculi *d. tit. 21.* nec debeat se
implicare negociis secularibus *can. placuit caus. 21. q. 3.* Idcirco Domi-
nus feudi citra culpam suam servitiis feudalibus privaretur: Quod
fieri esset iniquum: cum beneficium non debeat pertinere ad eum,
qui non potest gerere officium *tit. 21. lib. 2. feud.*

XCVIIX. Quid verò si Clericus per *substitutum* idoneum Do-
minoq; feudi acceptabilem servire paratus sit? Adhuc repellen-
dum existimamus: tum quod praecitatis in textibus simpliciter &
indistincte succedere Clericus prohibeatur: Tum quod eam ob
causam a successione removeatur, quia ipse servire non potest *tit.*
36. lib. 2. F. tum etiam quod expresse dicatur Clericum nullo modo
in beneficium paternum succedere debere *tit. 30. eod. lib. 2.* Tum de-
niq; quod nec aliis per substitutum servire volentibus id permittatur.

C. Neq; hic excipiendos putamus *prelatos*, veluti Cardina-
les, Archiepiscopos & Episcopos: Non solum quia textus feudales
absq; illorum exceptione generaliter loquantur *d. tit. 21. 30. & 36. lib.*
2. Feud. Sed etiam quia ratio eadem in prelatis aequè atq; in ceteris
Clericis obtineat *d. tit. 21.*

CVI. Quod idem quoq; de *Equitibus* & militibus sacris puta
Hierosolymitanis, Rodiensibus, Melitenis, Teutonicis ac simi-
lium ordinum adserendum videtur *arg. d. tit. 21. lib. 2. Feud.*

CVII. Quod si tamen Clericus ante delatam feudi successi-
onem habitum religionis rursus deposuerit, & factus fuerit laicus,
vel feudum sit Francum, itemq; ad certa eaq; talia servitia, quae a-
que honeste a Clerico atq; a laico praestari possint, constitutum, du-
bitum non est, quin succedat, siquidem hic cessat ratio, quae prius a
feudo ipsum removebat.

CVIII. Et haec quidem ita *de jure communi* circa Clericorum
successionem obtinent; *Interim tamen dubitandum non est,*
quin, si loci alicuius consuetudine vocentur Clerici, excludi non
debeant

debeant arg. tit. 1. lib. 2. Feud. Et sanè de consuetudine totius pene
Germanie Clericos ad secularia feuda non minus atq. laicos ad-
mitti testantur mobilissimi FF. Interpp. Quamvis in Monachis
diversum receptum esse, illosq. nec ex consuetudine in feuda suc-
cedere iidem testantur. Et hæc de Clericorum successione; restat
ut non nihil addamus.

DE SUCCESSIONE

Imperfectorum.

CIV. Imperfecti hoc loco dicuntur, qui vel animi vel cor-
poris aliquo defectu laborant. Prioris generis sunt Furiosi & men-
te capti; posterioris vero sunt, Muti, Surdi, Cæci, Claudi, manu
vel alio quopiam membro mutilati & alii similes, qui ob defectum
ejusmodi ad servitia feudalia præstanda inepti sunt effecti. Tales
feudum paternum non retinere scribit Feudista in tit. 6. lib. 1. Feud. &
tit. 36. lib. 2. Idq. propterea, quod feudum servire nequeunt.

CV. Et quamvis circa corpore Imperfectos nonnulli di-
stinguant, utrum tales nati sint; an vero ex accidenti quodam fa-
cti; ut hi quidem succedant, illi vero à successione repellantur.
Quia tamen textus feudalis in d. tit. 6. nihil quicquam distinguit: Et
ratio etiam ob quam Imperfecti non succedunt in his æque atq. in
illis obrinet; Idcirco & nos absq. ulla distinctione Corpore Imper-
fectos à feudis excludi censemus.

CVI. Quod ipsum etiam tunc verum esse putamus, quan-
do Dominus feudi prædictos Imperfectos, ad feudi paterni succes-
sionem suâ sponte admittere vult: Quandoquidem hic non de
Domini solius, sed etiam de agnatorum agitur præjudicio, qui-
bus Dominus feudi nullatenus præjudicare potest, uti sæpissimè
dictum est.

F I N I S.

5743

Ad Bernh. Reineccium Respond.

Spiritus alta minans tumidos dum vexat on-
gros,
Mystace grande habitat pallioloꝝ Sopbos.
Quis crepitacla fori, quis tintinnabula nescit,
Dantiqꝫ amentem tympana bruta sonum?
Cymbala jurgantū, & miserorum sinistra clientum;
Et quibus anguillas stagna quieta negant!
Horum barbaries ut personata subintrat!
Quam rudis, at spumans, Causidicina tegit.
Purius in scatebras Iuris mersate RENECCI,
Castalieqꝫ idem limpide potoꝝ aqua,
Iura vasallorum contortuplicata retexis;
Dāsꝫ Ariadneā, fila sequenda, manu.
Huius ad exemplum Themidos grassantor Epopta:
Furis in optatos sic penetranto sinus

Ioh. Rodenburg Antwerp.
Profes. P.

F I N I S

Wittenberg. Diss., 1613/23

ULB Halle

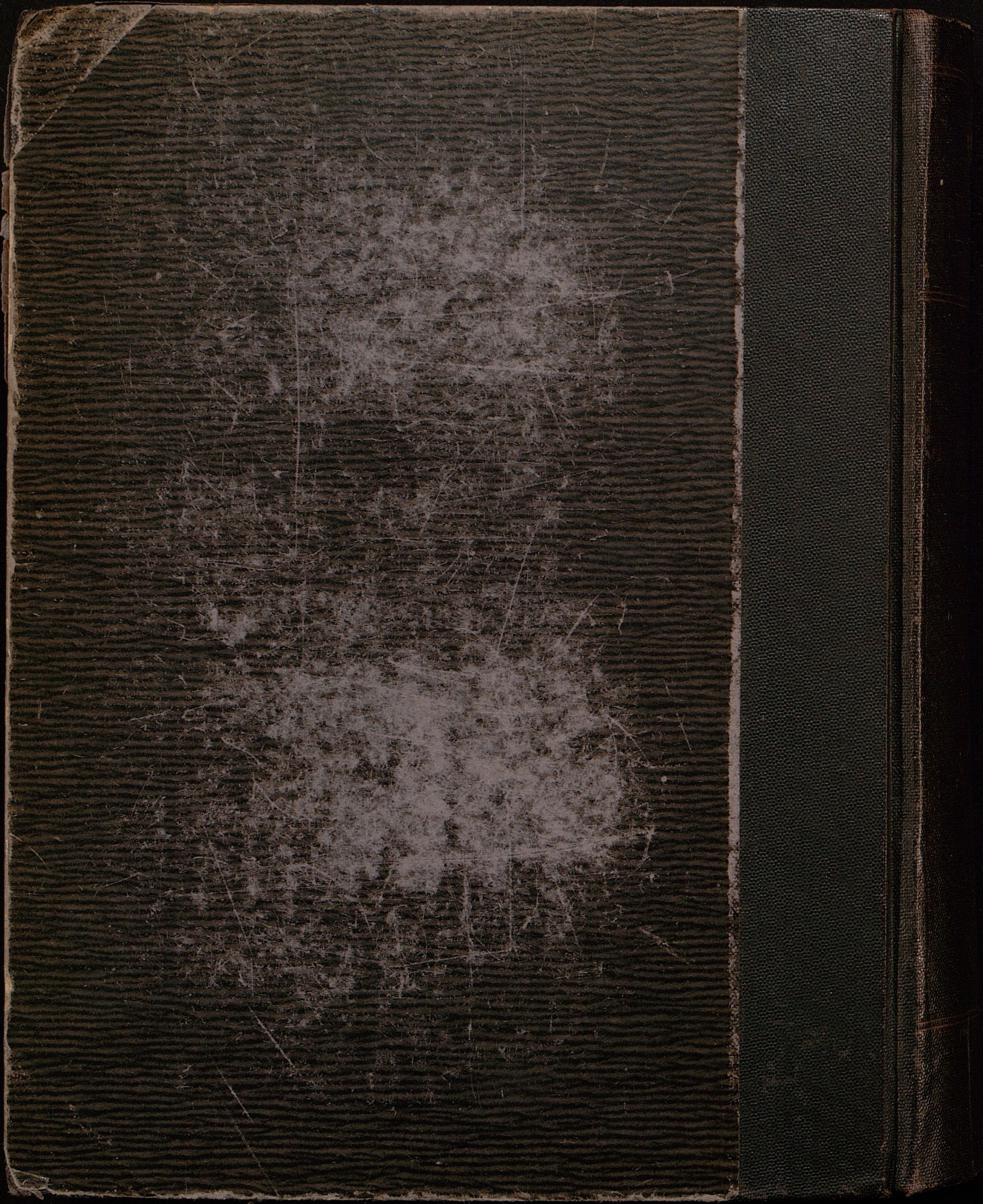
3

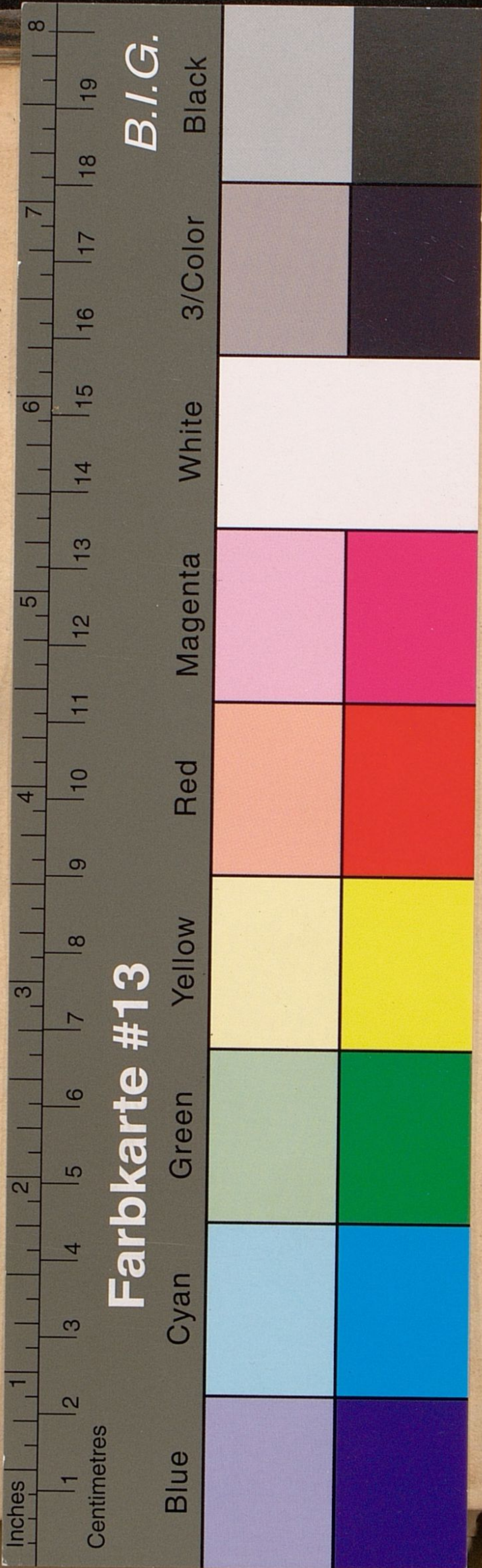
002 673 304

V. 17

12930.

DE
SUCCESSIO-
NE FEUDALI
Disputatio,

26.

1614 3

10

Quam

D. O. M. A.

In Celeberrima Academia Wittebergense

SUB PRÆSIDIO

Viri Clarissimi & Consultissimi

HELFRICI-ULRICI HUNNII J. U. DOCTO-
ris, & designati in inçlyta Academia Gief-
lenfi Professoris publ. & Ordinar.

*Exercitii publici gratiâ ventilandam
proponit*

BERNHARDUS REINECCIUS
SCHERMBECCENSIS.

In Auditorio Ictorum A. D. XI. Februar, horis matutinis.

VVITTEBERGÆ,

Ex Officina Typographica VVolfsgangi Meisneri.

ANNOM. DC. XIV.